

รายละเอียดระเบียบทั้ง 14 ชนิด ปศุสัตว์สามารถค้นคว้าได้ที่ www.dld.go.th/certify คลินิก กฎระเบียบของ BLSC คลินิกเลือกมาตรฐานฟาร์ม คลินิกเลือกชนิดปศุสัตว์

การเปรียบเทียบการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์ม ปศุสัตว์ของประเทศไทย (THAI G.A.P.) และระบบประกันฟาร์มด้านปศุสัตว์ GLOBAL G.A.P. มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบข้อกำหนดหรือจุดที่ต้องควบคุมระหว่างสองมาตรฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงข้อกำหนดของ THAI G.A.P. ให้เท่าเทียมนานาชาติประเทศและเพื่อเพิ่มความมีประสิทธิภาพ และคุณภาพของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ของประเทศไทย

ประโยชน์ของการศึกษา

1. รู้ถึงข้อกำหนดหรือจุดที่ต้องควบคุมของ THAI G.A.P. ที่ยังไม่ครอบคลุมระบบประกันฟาร์มด้านปศุสัตว์ GLOBAL G.A.P. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขข้อกำหนดของ THAI G.A.P. ต่อไป
2. กรณีพบว่าข้อกำหนดของ THAI G.A.P. สอดคล้องกับ GLOBAL G.A.P. จะเป็นการเพิ่มความมั่นใจในการจัดการด้านฟาร์มเลี้ยงสัตว์ของประเทศไทยว่ามีศักยภาพเท่าเทียมนานาชาติประเทศ
3. ความเป็นไปได้ในการเทียบเคียงมาตรฐาน THAI G.A.P. กับ มาตรฐาน GLOBAL G.A.P. ซึ่งหากเทียบเคียงได้สำเร็จจะสามารถใช้มาตรฐาน G.A.P. ของประเทศไทยในการรับรองสินค้าที่ไปจำหน่ายในต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศในแถบสหภาพยุโรปต่อไป ในกรณีนี้จะเป็นการลดค่าใช้จ่ายให้กับเกษตรกรของประเทศไทย ในเรื่องของค่าสมัครสมาชิกค่าปรับปรุงฟาร์ม ค่าตรวจสอบประจำปีสำหรับการขอรับรอง GLOBAL G.A.P.

วิธีการศึกษา

1. ศึกษาระเบียบหรือข้อกำหนดจุดที่ต้องควบคุมของสองมาตรฐานในภาคปศุ สัตว์รวมไม่แยกชนิดสัตว์
2. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสอดคล้องของข้อกำหนด
3. ผลการศึกษาตามตารางเปรียบเทียบการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มปศุสัตว์ของประเทศไทยกับระบบประกันฟาร์มด้านปศุสัตว์ GLOBAL G.A.P.

รายละเอียดการศึกษามีดังต่อไปนี้

การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มปศุสัตว์ของประเทศไทย

ประกอบด้วยเกณฑ์ข้อกำหนด ดังนี้

เกณฑ์ข้อกำหนดมาตรฐาน

1. องค์ประกอบของฟาร์ม

1.1 ทำเลที่ตั้งของฟาร์มต้องเหมาะสม

- สถานที่ตั้งอยู่ห่างไกลแหล่งชุมชนเมือง ผู้เลี้ยงสัตว์รายอื่น แหล่งน้ำสาธารณะ แหล่งปนเปื้อนของสิ่งอันตรายทางกายภาพ เคมี และชีวภาพ น้ำไม่ท่วมขัง มีการคมนาคมสะดวก

- ห่างจากโรคฆ่าสัตว์และตลาดนัดค้าสัตว์

1.2 ลักษณะของฟาร์ม

- มีเนื้อที่เหมาะสมกับขนาดของฟาร์ม

- มีการจัดวางผังฟาร์มที่ดี มีพื้นที่สำหรับเลี้ยงสัตว์ โรงเก็บอาหาร พื้นที่ทำลายซากสัตว์ พื้นที่บำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล พื้นที่สำหรับอาคารสำนักงานและบ้านพัก แยกเป็นสัดส่วน

- มีรั้วล้อมรอบฟาร์ม

- มีจำนวนโรงเรือนและขนาดที่เพียงพอ กับจำนวนสัตว์

- มีแหล่งน้ำสะอาดและเพียงพอ

1.3 ลักษณะของโรงเรือน

โรงเรือนต้องมีโครงสร้างที่แข็งแรง มีหลังคา กันแดด กันฝน และลมแรงได้

- ภายในโรงเรือนมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก และอุณหภูมิที่เหมาะสม

- ภายในโรงเรือนต้องมีแสงสว่าง เพียงพอ

- ภายในโรงเรือนจะต้องมีความชื้นของก๊าซ ผุ่น ต้องอยู่ในสภาพที่เหมาะสม

- พื้นโรงเรือนทำด้วยวัสดุที่เหมาะสม แห้ง สะอาด เพื่อป้องกันการลื่นของสัตว์

- มีอ่างจุ่มน้ำยาฆ่าเชื้อโรคก่อนเข้า-ออกโรงเรือน

- โรงเรือนและอุปกรณ์ที่ใช้ภายใน โรงเรือนต้องปลอดภัย ไม่เป็นอันตรายต่อตัวสัตว์และผู้เลี้ยง

- โรงเรือนจะต้องมีทางระบายน้ำที่สะดวก

2. การจัดการฟาร์ม

2.1 การจัดการโรงเรือนและอุปกรณ์ มีโรงเรือนพอเพียงตามวัตถุประสงค์ของการทำงาน

- สถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน อากาศถ่ายเทได้ดี ไม่อับชื้น มีการจัดการไม่ให้สัตว์พาหะนำโรคเข้าไปได้

- มีสถานที่เก็บเครื่องมือและอุปกรณ์เป็นสัดส่วน สะดวกในการปฏิบัติงาน และมีเครื่องมือและอุปกรณ์เพียงพอ

- อุปกรณ์ให้น้ำและอาหารมีจำนวนเพียงพอ แห้ง และสะอาด

- มีการจัดการโรงเรือน และบริเวณโดยรอบให้สะอาดไม่ให้เป็นแหล่งสะสมหรือเพาะเชื้อโรค แมลง และสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค

- โรงเรือนมีการซ่อมบำรุงให้ใช้ประโยชน์ได้ดี มีความปลอดภัยต่อสัตว์และผู้ปฏิบัติงาน

2.2 การจัดการฝูง

- คัดเลือกและจัดฝูงสัตว์ตามขนาด อายุและเพศ
- มีการคัดเลือกจัดหาพันธุ์สัตว์ เพื่อทดแทน
- คัดสัตว์ที่มีลักษณะไม่ดี พิการ หรือไม่สมบูรณ์ออกจากฝูง

2.3 การจัดการอาหารสัตว์

- อาหารหยาบและอาหารข้น ต้องมีคุณภาพดี มีคุณค่าทางอาหาร และเพียงพอกับความต้องการ

- อาหารสำเร็จรูปต้องมาจากแหล่งที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

- ในกรณีผสมอาหารเอง วัตถุดิบที่ใช้ เช่น รำละเอียด ปลาช่อน กากถั่วเหลือง หรือส่วนเติมในอาหารต้องมีคุณภาพตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- ตรวจสอบคุณภาพอาหารที่ใช้อย่างสม่ำเสมอ

- ถู กระสอบที่ใส่อาหารต้องแห้ง สะอาด

- เก็บอาหารสัตว์ไว้ในโรงเรือนที่สะอาด มีการระบายอากาศได้ดี ปราศจากนก หนู แมลง และสัตว์อื่นที่อาจทำให้อาหารเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพ

- รถขนส่งอาหาร บริเวณที่ขนส่งอาหารจะต้องแห้งและสะอาด

2.4 การบันทึกข้อมูล

- การทำบันทึกข้อมูลทะเบียนประวัติ หมายเลขประจำตัวสัตว์

- ในกรณีฟาร์มพ่อแม่พันธุ์ ให้บันทึกข้อมูลการเจริญเติบโต

- บันทึกข้อมูลการใช้อาหาร เช่น การรับจ่ายอาหาร การใช้อาหาร การซื้ออาหารสัตว์

- บันทึกข้อมูลการรักษาโรค และดูแลสุขภาพ เช่น การรับจ่ายการใช้เวชภัณฑ์และสารเคมี การใช้วัคซีน การถ่ายพยาธิ การรักษาโรค การดูแลสุขภาพ

- บันทึกข้อมูลบัญชีฟาร์ม เป็นการทำบัญชีตัวสัตว์ภายในฟาร์ม

2.5 คู่มือการจัดการฟาร์ม

- คู่มือแสดงรายละเอียด การจัดการฟาร์ม แนวทางปฏิบัติ การเลี้ยง การจัดการอาหาร การดูแลสุขภาพ การป้องกันและรักษาโรค

2.6 การจัดการบุคลากร

- บุคลากรภายในฟาร์มจะต้องมีการฝึกอบรมเรื่องการจัดการฟาร์ม การปฏิบัติการณ์ การจัดการอาหาร การสุขาภิบาลฟาร์ม

- มีสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม ทำหน้าที่ในการดูแลด้านการป้องกันโรค รักษาโรค และการใช้ยา
 - มีจำนวนแรงงานเพียงพอ
 - บุคลากรภายในฟาร์มต้องได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อป้องกันโรคที่สามารถติดต่อจากคนสู่สัตว์ เช่น วัณโรค
 - มีการพัฒนาบุคลากร โดยกาฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีใหม่ในการปฏิบัติงานฟาร์มอย่างต่อเนื่อง
- 2.7 การควบคุมสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค ต้องมีระบบป้องกันและกำจัดสัตว์พาหะนำโรค เช่น สุนัข แมว นก หนู แมลงสาบ และแมลงวันอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม

3. การจัดการด้านสุขภาพสัตว์

3.1 การป้องกันและควบคุมโรค

- มีระบบป้องกันเชื้อโรคเข้าสู่ฟาร์ม โดยเฉพาะยานพาหนะและบุคคล
- มีการจัดการสุขลักษณะที่ภายในฟาร์ม เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสะสมเชื้อโรค โดยฉีดพ่นยาฆ่าเชื้อโรค สารป้องกันกำจัดแมลง ทำความสะอาดโรงเรือน อุปกรณ์ และบริเวณโดยรอบ ตามระยะเวลาที่เหมาะสม
- สร้างภูมิคุ้มกันโรคตามโปรแกรมที่กำหนด รวมทั้งการกำจัดพยาธิภายในและภายนอก
- การจัดการสัตว์ป่วย มีการแยกเพื่อ รักษา
- ไม่ใช้สารต้องห้ามหรือสารเร่งการเจริญเติบโต
- กรณีเกิดโรคระบาด ให้ปฏิบัติตาม กฎหมายว่าด้วยการควบคุมโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- ตรวจโรคสัตว์ที่อาจติดต่อกับสัตว์ผู้คนเป็นประจำ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

3.2 การป้องกันและรักษาโรค

- อยู่ในความดูแลของสัตวแพทย์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
- การใช้ยาปฏิบัติตาม มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม 7001-2540 และระเบียบที่เกี่ยวข้อง

4. การจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์

ปฏิบัติตามระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการคุ้มครองและดูแลสวัสดิภาพสัตว์เลี้ยง ณ สถานที่เลี้ยง ดังนี้

- ผู้เลี้ยงต้องตรวจสอบสัตว์อย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง เพื่อมั่นใจว่าสัตว์มีสุขภาพดี
- ภายในโรงเรือนต้องสะอาดถูกสุขอนามัย จัดการพื้นที่ให้เหมาะสมกับจำนวนสัตว์
- ดูแลสัตว์ให้ได้รับอาหารอย่างทั่วถึง

- คูแลสัตว์ที่ได้รับบาดเจ็บ ป่วย หรือพิการ ควรได้รับการรักษาอย่างเร่งด่วน หากพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สมควรรักษาให้ทำลายทันทีเพื่อไม่ให้ทุกข์ทรมาน

5. การจัดการระบบน้ำ

- มีการจัดการระบบน้ำที่ดี น้ำสะอาด ถูกสุขลักษณะ
- น้ำที่ใช้ภายในฟาร์มต้องสะอาดไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์น้ำมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานน้ำใช้

6. การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

6.1 มีการจัดการของเสีย สิ่งปฏิกูล มูลสัตว์ น้ำทิ้ง และขยะต่างๆ ต้องผ่านการจัดการที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดกลิ่นที่ไม่พึงประสงค์ หรือก่อความรำคาญต่อผู้อยู่อาศัยข้างเคียงและไม่ก่อให้เกิดมลภาวะเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม

- การจัดการซากสัตว์ ให้ถูกสุขลักษณะและอยู่ในการควบคุมของสัตวแพทย์

ระบบประกันฟาร์มด้านปศุสัตว์ GLOBAL G.A.P.

GLOBAL G.A.P. เป็น มาตรฐานรับรองคุณภาพสินค้าเกษตรและอาหารตามกระบวนการผลิตทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม (Good Agricultural Practice:G.A.P.) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างความมั่นใจในด้านคุณภาพและความปลอดภัยของอาหารให้แก่ผู้บริโภคเป็นหลัก และเป้าหมายอื่นๆ ที่สำคัญคือ การลดผลกระทบซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่สิ่งแวดล้อมในการทำฟาร์ม การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างความรับผิดชอบต่อสุขอนามัย และความปลอดภัยของแรงงาน รวมทั้งสวัสดิภาพของปศุสัตว์

ประวัติความเป็นมา GLOBALGAP เกิดจากการรวมตัวกันของหน่วยงานเอกชน ซึ่งกำหนดมาตรฐานสำหรับปฏิบัติตามความสมัครใจขึ้น เพื่อการรับรองผลผลิตทางการเกษตรทั่วโลก เดิมใช้ชื่อ EUREPGAP ก่อตั้งในปี พ.ศ. 2540 ตามแนวคิดริเริ่มของกลุ่มผู้ค้าปลีกในยุโรป (Euro-Retail Produce Working Group หรือ EUREP) ผู้ค้าปลีกในอังกฤษร่วมกับซูเปอร์มาร์เก็ต ต่างๆในทวีปยุโรปร่วมกันเป็นแรงผลักดันแนวคิดนี้ กลุ่มผู้ค้าปลีกได้ตอบสนองต่อความกังวลของผู้บริโภคเกี่ยวกับความปลอดภัยของสินค้า มาตรฐานทางด้านสิ่งแวดล้อมและการใช้แรงงาน จึงได้ตัดสินใจ จัดทำมาตรฐานร่วมกันจากเดิมที่มักใช้มาตรฐานที่แตกต่างกัน นอกจากนั้นกลุ่มผู้ ผลิตยังให้ความสนใจในการจัดมาตรฐานการรับรองร่วมกันอีกด้วย กลุ่มผู้ผลิตที่มีสัญญากับผู้ค้าปลีกหลายๆแห่ง ต้องผ่านการตรวจสอบที่หลากหลายโดยใช้เกณฑ์การพิจารณาที่แตกต่างกันในแต่ละปี ด้วยความจำเป็นดังกล่าว EUREP จึงได้เริ่มโครงการจัดทำมาตรฐานกลาง รวมทั้งขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อพัฒนามาตรฐานการผลิตทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม (G.A.P.) ในภาคเกษตร และในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา กลุ่มผู้ผลิตและผู้ค้าปลีกสมัครเป็นสมาชิก ของ EUREPGAP มีจำนวนเพิ่มขึ้นทั่วโลก จึงได้ร่วมกันเสนอแนวคิดซึ่งตรงกับรูปแบบของการค้าโลกที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว EUREPGAP เริ่ม เป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญในระดับโลก ดังนั้น เพื่อให้ชื่อของ EUREPGAP สอดคล้องกับการนำเสนอมาตรฐาน G.A.P.ระหว่างประเทศที่ดีกว่าเดิมและเพื่อป้องกันความสับสน กับผู้ที่มีส่วนร่วมในภาคราชการ และหน่วยงานราชการที่กำลังเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว คณะกรรมการบริหารจึงได้ตัดสินใจดำเนิน การปรับเปลี่ยนชื่อเสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นจริงชื่อของ EUREPGAP จึงได้เปลี่ยนมาเป็น GLOBALGAP ตั้งแต่ กันยายน 2550

GLOBAL G.A.P. จะเป็นคู่มือแนวทางปฏิบัติ สำหรับการผลิตทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม (G.A.P.) สำหรับทุกประเทศทั่วโลก หลักการของ GLOBAL G.A.P. คือการเป็นหุ้นส่วนที่มีความเท่าเทียมกันระหว่างผู้ผลิตผลผลิตทางการเกษตรและผู้ค้าปลีกที่ต้องการจัดตั้งมาตรฐานการรับรอง และขั้นตอนวิธีการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ มาตรฐาน GLOBAL G.A.P. จะครอบคลุมการผลิตสินค้าเกษตรที่ยังไม่แปรรูปประเภทต่างๆ เช่น ผักสด ผลไม้สด สินค้าปศุสัตว์และอาหารสัตว์ สินค้าประมง ดอกไม้ กาแฟ เป็นต้น ขณะนี้มาตรฐาน GLOBAL G.A.P. ได้เปิดโอกาสให้มีการเทียบเคียงกับมาตรฐานของประเทศอื่นด้วย ซึ่งหากเทียบเคียงได้สำเร็จก็จะสามารถใช้มาตรฐาน G.A.P. ของประเทศนั้นๆในการรับรอง สินค้าและส่งสินค้าไปจำหน่ายในร้านค้าปลีกในสหภาพยุโรปได้เช่นกัน

ระบบประกันฟาร์มด้านปศุสัตว์ GLOBAL G.A.P.

แบ่งข้อกำหนดออกเป็น 9 ด้าน ดังนี้

1. Livestock Base 1 (LB.1) สถานที่ตั้งของฟาร์ม
แบ่งออกเป็น 3 ซ้อย่อย คือ
LB. 1.1 ที่ทั่วไป
LB. 1.2 การควบคุมสัตว์พาหะ
LB. 1.3 สุขอนามัยของเครื่องมือและอุปกรณ์
2. Livestock Base 2 (LB.2) ด้านสุขภาพ ความปลอดภัย และสวัสดิภาพของผู้ปฏิบัติงาน
3. Livestock Base 3 (LB.3) แหล่งที่มาของปศุสัตว์ การบ่งชี้ตัวสัตว์ และการตรวจย้อน
4. Livestock Base 4 (LB.4) อาหารสัตว์และน้ำ
5. Livestock Base 5 (LB.5) โรงเรือนเลี้ยงสัตว์และสิ่งอำนวยความสะดวก
6. Livestock Base 6 (LB.6) ด้านสุขภาพสัตว์
7. Livestock Base 7 (LB.7) ยารักษาโรค
8. Livestock Base 8 (LB.8) การทำลายของเสีย
9. Livestock Base 9 (LB.9) การเคลื่อนย้าย

จากข้อกำหนดดังกล่าวจะเห็นว่า GLOBAL G.A.P. เป็นการจัดการฟาร์มที่ดีเพื่อให้ปลอดภัยและ
ไม่เป็นอันตรายต่อตัวสัตว์ ครอบคลุมตั้งแต่ สภาพฟาร์ม โรงเรือน สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ แหล่งที่มาของตัว
สัตว์ อาหารสัตว์และแหล่งน้ำ อาหารสัตว์ผสมยา เน้นการใช้ที่ปลอดภัย มีการบ่งชี้ การจัดการด้านสุขภาพ
สัตว์ การใช้ยารักษาโรค การกำจัดของเสีย การควบคุมสัตว์พาหะ จนถึงการขนส่ง เพื่อให้แน่ใจว่าสัตว์มี
คุณภาพดี ก่อนถึงผู้บริโภค

ข้อกำหนด จุดที่ต้องควบคุม ของระบบประกันฟาร์มด้านปศุสัตว์ GLOBAL G.A.P. ดังต่อไปนี้

ระบบประกันฟาร์มด้านปศุสัตว์

GLOBAL G.A.P.

หัวข้อ	จุดที่ต้องควบคุม	ระดับ
LB. 1	สถานที่ตั้ง โรงเรือน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ จะต้องปลอดภัยต่อการเลี้ยง สัตว์ และสามารถรักษาสิ่งแวดล้อม	
LB. 1.1	ทั่วไป	
LB. 1.1.1	สภาพฟาร์มและสิ่งอำนวยความสะดวกจะต้องอยู่ในสภาพที่ดี มีการซ่อมบำรุงและพร้อมที่จะใช้งาน	Minor Must
LB. 1.1.2	สำหรับฟาร์มที่มีการเพาะปลูกพืชอาหารสัตว์เพื่อใช้ภายในฟาร์ม หรือเลี้ยงสัตว์ไว้ในทุ่งหญ้าจะต้องมีการจัดการทุ่งหญ้า มีการหมุนเวียนการปลูกพืช เพื่อให้ได้พืชอาหารสัตว์ที่เหมาะสม	Recom.
LB. 1.1.3	ระบบไฟฟ้าภายในฟาร์มจะต้องมีระบบป้องกันแลมีสายดิน	Minor Must
LB. 1.1.4	การติดตั้งเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในฟาร์ม จะต้องติดตั้งโดยผู้ติดตั้งเครื่องใช้ไฟฟ้าที่มีประสิทธิภาพ และมีการจดบันทึก	Recom.
LB. 1.1.5	หากฟาร์มมีการใช้รั้วไฟฟ้าจะต้องมีการจัดการให้อยู่ในสภาพที่ดี	Recom.
LB. 1.1.6	สี สารกันเสีย ยาฆ่าเชื้อโรค และสารเคมีอื่นๆ จะต้องมีทะเบียนและมีความเหมาะสมที่จะใช้กับปศุสัตว์ได้ และสามารถสัมผัสกับผิวหนังของสัตว์ได้	Major Must
LB. 1.1.7	สี สารกันเสีย ยาฆ่าเชื้อโรค และสารเคมีอื่นๆ จะต้องเก็บให้พ้นจากสัตว์อาหารสัตว์ เพื่อป้องกันการปนเปื้อน	Major Must
LB. 1.1.8	ของเสียที่เกิดจากฟาร์ม จะต้องมีการจัดการจากหน่วยงานที่เป็นที่ยอมรับ	Major Must
LB. 1.2	การควบคุมสัตว์พาหะ	
LB. 1.2.1	ทางเข้าต่างๆ จะต้องมีการป้องกันการเข้าของหนูและนก	Minor Must
LB. 1.2.2	ในบริเวณฟาร์มจะต้องมีกับดักสัตว์พาหะที่เหมาะสม	Minor Must
LB. 1.2.3	มีการวางกับดักไว้ในที่ๆ เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	Minor Must
LB. 1.2.4	จะต้องมีบันทึกการควบคุมสัตว์พาหะ	Minor Must
LB. 1.3	สุขอนามัยของเครื่องมือและอุปกรณ์	
LB. 1.3.1	รถยนต์ที่ใช้ในการขนส่งฟีด อาหารสัตว์ อาหารสัตว์ที่ เข้าสู่ฟาร์มจะ ต้องเหมาะสมและสะอาดเพื่อจุดประสงค์ป้องกันการปนเปื้อน	Major Must
LB. 1.3.2	รถขนอาหารสัตว์ บริเวณที่บรรจุทุกอาหารจะต้องแห้ง สะอาด เพื่อป้องกันการปนเปื้อน	Major Must

หัวข้อ	จุดที่ต้องควบคุม	ระดับ
LB. 1.3.3	อุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้กับพืชอาหารสัตว์จะต้องสะอาด และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำและมีการจดบันทึก	Minor Must
LB. 2	ด้านสุขภาพ ความปลอดภัย และสวัสดิภาพผู้ปฏิบัติงาน บุคลากรจะต้องมีการฝึกอบรม ให้มีความรู้ความสามารถในหน้าที่ความรับผิดชอบ	
LB. 2.1	บุคลากรจะต้องคำนึงถึงเหตุการณ์ที่ไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้นจนมีผลทำให้มีผลต่อสุขภาพมนุษย์ ความปลอดภัยของอาหาร สุขภาพ และสวัสดิภาพของสัตว์ ในกรณีนี้รวมถึงจะต้องมี ขั้นตอน การปฏิบัติงาน ในกรณีเกิดการขาดอาหารสัตว์และน้ำ	Minor Must
LB. 3	แหล่งที่มาของปศุสัตว์ การขี้นกสัตว์ และการตรวจย้อน	
LB. 3.1	ฟาร์มจะต้องมีการจดบันทึกการเคลื่อนย้ายสัตว์	Major Must
LB. 3.2	แหล่งที่มาของสัตว์ จะต้องได้มาจากแหล่งที่ได้รับการรับรองของ GLOBAL G.A.P. หรือมาตรฐานที่เทียบเท่า	Major Must
LB. 3.3	สัตว์จะต้องมีลักษณะของตัวสัตว์หรือเครื่องหมาย เพื่อการขี้นกซึ่งอาจเป็นรายตัว หรือมีการขี้นกเป็นกลุ่ม เช่น ในสัตว์ปีก	Major Must
LB. 3.4	วิธีการปฏิบัติงานจะต้องแสดงให้เห็นถึงการตรวจย้อนได้ถึงแหล่งกำเนิดหรือที่มาของสัตว์	Minor Must
LB. 3.5	สัตว์จะต้องมีการขี้นกได้ และวิธีการปฏิบัติงานจะต้องแสดงให้เห็นถึงการตรวจย้อนถึงแหล่งกำเนิดได้	Recom.
LB. 3.6	การขี้นกสัตว์จะต้องสามารถขี้นกได้ถึงการใช้ยาเพื่อการรักษา และระบุได้ถึงระยะเวลาที่ต้องหยุดยา	Major Must
LB. 3.7	การเคลื่อนย้ายสัตว์ จะต้องมีการแสดงการเคลื่อนย้ายในกรณีเปลี่ยนเจ้าของ หรือมีการเคลื่อนย้ายระยะทางมากกว่า 20 ก.ม.	Major Must
LB. 4	อาหารสัตว์และน้ำ	
LB. 4.1	ทั่วไป	
LB. 4.1.1	จะต้องมีน้ำสะอาดที่เพียงพอที่ใช้ทั้งในโรงเรือนและทุ่งหญ้า	Major Must
LB. 4.1.2	อาหารสัตว์ต้องได้มาจากโรงงานที่ได้รับการรับรองโดยGLOBAL G.A.P.	Major Must
LB. 4.1.3	อาหารสัตว์ที่ผสมเองจะต้องได้รับการรับรองโดยหน่วยงานที่มีอำนาจ	Major Must
LB. 4.1.4	อาหารสัตว์จะต้องมีฉลากที่แสดงถึงแหล่งที่มา และส่วนประกอบ	Major Must
LB. 4.1.5	อาหารสัตว์สามารถตรวจย้อนไปถึงผู้จำหน่ายได้	Major Must
LB. 4.1.6	โปรตีนที่ใช้เลี้ยงสัตว์จะต้องได้มาจากพืช นม ไข่ หรือปลา (โปรตีนจากปลาไม่สามารถเลี้ยงในสัตว์เคี้ยวเอื้อง)	Major Must

หัวข้อ	จุดที่ต้องควบคุม	ระดับ
LB. 4.1.7	หากฟาร์มที่มีการผสมอาหารใช้เอง หรือมีเครื่องผสมอาหารจะต้องมีสูตรสำหรับผสมอาหารแต่ละชนิด	Major Must
LB. 4.1.8	ฟาร์มที่ผสมอาหารสัตว์ใช้เอง ฟีดชอ อาหารสัตว์จะต้องได้รับรองโดย GLOBAL G.A.P.	Major Must
LB. 4.1.9	โปรตีนที่ได้จากปลา จะต้องได้จากแหล่งที่ได้รับอนุญาต	Recom.
LB. 4.1.10	หากมีการใช้ยามสมในอาหารจะต้องมีแยกการจัดเก็บ	Major Must
LB. 4.1.11	มีการล้างทำความสะอาดที่ให้อาหารสัตว์เป็นประจำ	Major Must
LB. 4.2	บันทึกอาหารสัตว์	
LB. 4.2.1	มีหลักฐาน เอกสาร แสดงการซื้ออาหารสัตว์	Major Must
LB. 4.2.2	มีหลักฐานการซื้ออาหารสัตว์จากผู้ขาย และแสดงถึงส่วนประกอบของอาหารสัตว์	Minor Must
LB. 4.3	การจัดเก็บและข้อกำหนดของอาหารสัตว์	
LB. 4.3.1	จะต้องมีการจัดเก็บอาหารสัตว์ที่ดีเพื่อป้องกันการเน่าเสีย	Minor Must
LB. 4.3.2	ที่ใส่อาหารหรือภาชนะใส่อาหารจะต้องสะอาด	Major Must
LB. 4.3.3	บริเวณที่เก็บอาหารสัตว์จะต้องมีระบบการป้องกันสัตว์พาหะ	Major Must
LB. 4.3.4	อาหารสัตว์ผสมยาจะต้องมีการแยกเก็บจากอาหารทั่วไป และมีป้ายบ่งชี้ชัดเจน	Major Must
LB. 4.3.5	อาหารสัตว์ที่เป็นอาหารเฉพาะ เช่น อาหารสัตว์ผสมยา หรืออาหารเฉพาะสำหรับสัตว์แต่ละชนิดจะต้องมีการบ่งชี้และมีการแยกเก็บ	Major Must
LB. 5	โรงเรือนเลี้ยงสัตว์และสิ่งอำนวยความสะดวก โรงเรือนจะต้องอยู่ใน สภาพสมบูรณ์ สะอาด สัตว์อยู่อย่างสุขสบาย อุดมภูมิเหมาะสม และสามารถป้องกันโรคได้	
LB. 5.1	โรงเรือนจะต้องมีขนาดเหมาะสมกับจำนวนสัตว์	Major Must
LB. 5.2	โรงเรือนจะต้องมีอากาศและอุณหภูมิเหมาะสม	Major Must
LB. 5.3	โรงเรือนจะต้องสะอาดถูกสุขลักษณะ	Major Must
LB. 5.4	พื้นโรงเรือนจะต้องสามารถป้องกันสัตว์ลื่น เพื่อป้องกันความเครียด	Major Must
LB. 5.5	ภายในโรงเรือนจะต้องมีแสงสว่างที่เพียงพอ	Minor Must
LB. 5.6	โรงเรือนจะต้องไม่มีส่วนแหลมคมที่เป็นอันตรายต่อตัวสัตว์	Major Must
LB. 5.7	ภายในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์สัตว์จะต้องมองเห็นซึ่งกันและกัน รวมทั้งถูกสัตว์ด้วย ยกเว้นบางโรงเรือน เช่น โรงเรือนสัตว์ป่วย	Minor Must

หัวข้อ	จุดที่ต้องควบคุม	ระดับ
LB. 5.8	ทางระบายน้ำจะต้องมีการก่อสร้างที่แข็งแรง และสามารถระบายน้ำได้สะดวก	Recom.
LB. 5.9	ภายในโรงเรือนจะต้องมีทางระบายน้ำออกจากโรงเรือนที่เหมาะสม	Recom.
LB. 6	ด้านสุขภาพสัตว์ ต้องมีสัตวแพทย์เป็นผู้ดูแลสุขภาพสัตว์ภายในฟาร์ม	
LB. 6.1	จะต้องมีสัตวแพทย์เป็นผู้ดูแลฟาร์ม	Major Must
LB. 6.2	สัตวแพทย์จะต้องจัดทำแผนในการป้องกันด้านสุขภาพสัตว์ ซึ่งประกอบด้วย การป้องกันโรค การรักษา โปรแกรมการใช้วัคซีน การควบคุมปรสิต ความต้องการอาหารสัตว์ผสมยา ระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ การอบรม ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพสัตว์ และจะต้องมีการทบทวนแผนทุกปี และลงชื่อกำกับโดยสัตวแพทย์	Major Must
LB. 6.3	สัตว์ป่วยจะต้องมีการแยกออกจากสัตว์ที่สมบูรณ์ เพื่อทำการรักษาโดยทันที	Major Must
LB. 6.4	ฟาร์มจะต้องมีที่สำหรับแยกสัตว์ป่วยที่เหมาะสม	Major Must
LB. 6.5	ยาที่ใช้ภายในฟาร์มเพื่อการรักษา หรือเพื่อการป้องกันต้องใช้เท่าที่จำเป็น และมีสัตวแพทย์เป็นผู้สั่งการให้ยา	Major Must
LB. 6.6	หากมีการจำ หน่ายสัตว์ที่อยู่ในระหว่างใช้ยาจะต้อง บังชี้ตัวสัตว์ได้ถึง สถานการณ์ใช้ยา และระยะหยุดยา	Major Must
LB. 6.7	สัตว์ที่ได้รับการผ่าตัดจะต้องได้รับการดูแลจากผู้มีความรู้	Major Must
LB. 6.8	เครื่องมือ เครื่องใช้ทางสัตวแพทย์ต้องเพียงพอและสะอาด	Major Must
LB. 6.9	จะต้องมีวิธีปฏิบัติงานในการควบคุมเข็มที่หักที่จะยังคงค้างอยู่ในตัวสัตว์	Major Must
LB. 6.10	การทำลายเข็มและสิ่งมีคม จะต้องใส่ไว้ในภาชนะสำหรับสิ่งมีคมและมีการทำลายที่ถูกต้อง	Minor Must
LB. 6.11	เมื่อมีการคัดสัตว์หรือส่งโรงฆ่าสัตว์ จะต้องอยู่ภายใต้ค วามควบคุมดูแลของบุคคลที่รับผิดชอบ	Minor Must
LB. 6.12	บุคลากรภายในฟาร์ม จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องสุขอนามัย	Major Must
LB. 6.13	อากาศภายในโรงเรือน การหมุนเวียนของอากาศ อุณหภูมิ ความชื้นของ ก๊าซภายในโรงเรือนและฝุ่น จะต้องอยู่ในระดับที่ไม่ทำอันตรายต่อสุขภาพของสัตว์	Minor Must
LB. 6.14	มีการสุ่มตัวอย่างเพื่อตรวจหาโรคสัตว์ติดคนตามโปรแกรมที่ตั้งไว้	Recom.
LB. 6.15	ฟาร์มจะต้องมีการแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบ หากเกิดโรคระบาดที่ร้ายแรง	Major Must

หัวข้อ	จุดที่ต้องควบคุม	ระดับ
LB. 6.16	มีการคัดเลือกสายพันธุ์สัตว์ที่มีความทนทานต่อความเครียด สัตว์พาหะหรือโรค	Recom.
LB. 6.17	จะต้องมีการดูแลสัตว์ หรือป้องกันสัตว์จากความเจ็บป่วย การเป็นแผลหรือโรค	Major Must
LB. 6.18	สุนัขจะต้องมีการควบคุม เพื่อป้องกันทำให้สัตว์เครียด	Recom.
LB. 7	<p>ยารักษาโรค</p> <p>ยาที่ใช้ภายในฟาร์มต้องอยู่ภายใต้การดูแลของสัตวแพทย์ โดยต้องมีใบสั่งยา ยาที่ใช้ต้องได้รับการรับรองจากหน่วยงานของรัฐ และมีการเก็บบันทึกการใช้ยา</p>	
LB. 7.1	ทั่วไป	
LB. 7.1.1	ยาที่หมดอายุจะต้องมีการแยกออกและทำลายอย่างถูกต้อง	Minor Must
LB. 7.1.2	ยาที่ใช้ในฟาร์มจะต้องเป็นยาที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานของรัฐและไม่ใช้ยาที่ต้องห้าม	Major Must
LB. 7.1.3	การใช้ยาจะต้องปฏิบัติตามฉลากยาอย่างเคร่งครัด เพื่อผลในการรักษาและเพื่อเป็นการป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดกับ บัณฑิตสัตว์ คนงาน ผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม	Major Must
LB. 7.1.4	จะต้องมีบันทึกการใช้ยาซึ่งควบคุมโดยสัตวแพทย์	Major Must
LB. 7.1.5	ผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีการอบรม เรื่องการใช้ยาอย่างถูกต้อง	Major Must
LB. 7.1.6	ไม่มีการใช้สารเร่งการเจริญเติบโต	Major Must
LB. 7.1.7	จะต้องมีการสุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบเรื่องการใช้สารต้องห้าม เช่น สารเร่งการเจริญเติบโต หรือสารต้องห้ามอื่นๆ	Major Must
LB. 7.1.8	ฟาร์มจะต้องมีผลการสุ่มตัวอย่างสารต้องห้าม แม้ว่าฟาร์มจะไม่ได้ตรวจสอบเอง หากหน่วยงานที่รับผิดชอบเป็นผู้ตรวจ จำเป็นต้อง ส่งผลมายังฟาร์ม ในกรณีที่มีผลสารตกค้างเกินค่าที่กำหนด หรือพบสารต้องห้าม	Major Must
LB. 7.1.9	เมื่อเกษตรกรจะส่งสินค้าไปยังประเทศยุโรป จะต้องมียุทธศาสตร์แสดงถึงการตกค้างที่ไม่เกินค่าที่กำหนด	Minor Must
LB. 7.1.10	ในกรณีที่มีสารตกค้างเกินค่าที่กำหนด จะต้องมียุทธศาสตร์ป้องกันซึ่งรับรองโดยสัตวแพทย์ประจำฟาร์ม หรือสัตวแพทย์จากหน่วยงานที่มีอำนาจในการรับรอง	Major Must

หัวข้อ	จุดที่ต้องควบคุม	ระดับ
LB. 7.1.11	ยาที่หมดอายุจะต้องมีการบ่งชี้ และแยกเก็บเพื่อการทำลาย	Major Must
LB. 7.2	การบันทึกการใช้ยา	
LB. 7.2.1	มีการบันทึกเกี่ยวกับการซื้อยา	Major Must
LB. 7.2.2	บันทึกการซื้อยา จะต้องมียาละเอียด วันเดือนปีที่ซื้อยา ชื่อยา จำนวน ยา ชุดที่ วันหมดอายุ และชื่อร้านที่ขาย	Major Must
LB. 7.2.3	มีการบันทึกการใช้ยา โดยระบุวันที่รักษา หมายเลขสัตว์ จำนวนยาที่ใช้ วันสิ้นสุดการรักษา วันหยุดยา ชื่อของผู้ใช้ยา	Major Must
LB. 7.3	การเก็บรักษา	
LB. 7.3.1	สถานที่เก็บยาหรือตู้เย็นจะต้องปลอดภัย มีการล็อก มีป้ายบ่งบอก และไม่ปะปนกับของใช้อื่นๆ	Major Must
LB. 7.3.2	ในสถานที่เก็บยา จะต้องมียาข้อมูลแนะนำในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินที่เป็นอันตราย และมีเครื่องมือหรืออุปกรณ์สำหรับผู้ปฏิบัติงาน เช่น ที่ล้างตา มีน้ำสะอาดที่เพียงพอ เป็นต้น	Minor Must
LB. 7.3.3	ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้ยา ต้องมีการฝึกอบรมที่เพียงพอ	Major Must
LB. 7.3.4	ยาทุกชนิดจะต้องบรรจุในภาชนะเดิมและมีฉลากเดิม	Major Must
LB. 7.4	ภาชนะบรรจุยาที่ใช้แล้ว	
LB. 7.4.1	ภาชนะบรรจุยาที่ใช้หมดแล้ว ห้ามนำกลับมาใช้ใหม่	Minor Must
LB. 7.4.2	ภาชนะบรรจุยาที่ใช้หมดแล้ว จะต้องมียุทธวิธีทำลายที่เหมาะสมและไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม	Minor Must
LB. 7.4.3	การทำลายภาชนะยาที่ใช้หมดแล้ว จะต้องทำลายโดยหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือเป็นหน่วยงานที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานที่มีอำนาจ	Minor Must
LB. 7.4.4	ภาชนะยาที่ใช้หมดแล้ว หรือเครื่องมือต่างๆ จะต้องเก็บไว้ในสถานที่ปลอดภัย จนกระทั่งถึงเวลาทำลาย	Minor Must
LB. 7.4.5	ผู้ปฏิบัติงานจะต้องรู้ถึงข้อกำหนดในการทำลาย ภาชนะยาที่ใช้หมดแล้ว	Minor Must
LB. 8	การทำลายของเสีย การทำลายของเสียจะต้องสอดคล้องกับกฎข้อบังคับและต้องปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของสัตว์	
LB. 8.1	การทำลายซากสัตว์ จะต้องถูกต้องตามกฎข้อบังคับที่มีผลบังคับใช้	Major Must
LB. 8.2	ห้องสำหรับเก็บซากสัตว์จะต้องสามารถล็อกได้ สามารถล้างทำความสะอาด และฆ่าเชื้อโรคได้ง่าย และอยู่นอกบริเวณเลี้ยงสัตว์	Minor Must

หัวข้อ	จุดที่ต้องควบคุม	ระดับ
LB. 9	การเคลื่อนย้ายสัตว์ การบรรทุก การขนส่งสัตว์จะต้องทำด้วยความนิ่มนวล	
LB. 9.1	การบ่งชี้และการตรวจย้อน	
LB. 9.1.1	ในการเคลื่อนย้ายสัตว์จะต้องมีเอกสารแสดงการเคลื่อนย้าย มีการระบุหมายเลขที่ตรงกับตัวสัตว์ ซึ่งออกโดยหน่วยงานที่มีอำนาจ	Major Must
LB. 9.1.2	สัตว์ที่อยู่ในระหว่างการให้ยาจะต้องมีการบ่งชี้ ห้ามบริโภคก่อนถึงวันหยุดยา	Major Must
LB. 9.1.3	การขนส่งจะต้องแยกชนิดของสัตว์	Major Must
LB. 9.2	การขนส่งและการบรรทุก	Major Must
LB. 9.2.1	การขนส่งและการบรรทุก จะต้องทำด้วยความนุ่มนวลเพื่อป้องกันสัตว์เครียด	Recom.
LB. 9.2.2	ทางขึ้นลงที่ลาดชัน จะต้องมียึดป้องกันด้า นข้าง พื้นจะต้องมียึดป้องกันการลื่น เพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดกับตัวสัตว์	Major Must
LB. 9.2.3	เครื่องกระตุ้นไฟฟ้าห้ามใช้	Major Must
LB. 9.2.4	ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขนส่งสัตว์สามารถแสดงการขนส่งสัตว์ขึ้นและลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ	Major Must
LB. 9.3	ความแข็งแรงของสัตว์	
LB. 9.3.1	สัตว์ที่อ่อนแอห้ามขนส่ง	Minor Must
LB. 9.4	กรณีสัตว์ปีก	
LB. 9.4.1	ในการขนย้ายสัตว์ปีกเสียงในจุดต่างๆ จะต้องน้อยที่สุด	Recom.
LB. 9.4.2	สัตว์ปีกจะต้องแยกชนิดและเพศ	Major Must

หมายเหตุ :

Major Must หมายถึง สิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด และส่งผลร้ายแรงต่อระบบการผลิต

Minor Must หมายถึง สิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในบางส่วน และไม่มีผลร้ายแรงต่อระบบการผลิต

Recommendation (Recom.) หมายถึง สิ่งที่ไม่ถือเป็นข้อบกพร่องแต่หากปล่อยทิ้งไว้หรือละเลย อาจนำไปสู่ข้อบกพร่องได้

THAI G.A.P.	เปรียบเทียบ	GLOBAL G.A.P.
<ul style="list-style-type: none"> - พื้นโรงเรือนทำด้วยวัสดุที่เหมาะสมห้องสะอาด เพื่อป้องกันการลื่นของสัตว์ - มีอ่างจุ่มน้ำยาฆ่าเชื้อโรคก่อนเข้า-ออกโรงเรือน - โรงเรือนและอุปกรณ์ที่ใช้ภายในโรงเรือนต้องปลอดภัย ไม่เป็นอันตรายต่อตัวสัตว์และผู้เลี้ยง - โรงเรือนจะต้องมีทางระบายน้ำที่สะดวก - ไม่กำหนด 	<p>เทียบเท่า</p> <p>-</p> <p>เทียบเท่า</p> <p>เทียบเท่า</p> <p>-</p>	<p>LB. 5.3 (Major), LB. 5.4 (Major)</p> <p>ไม่กำหนด</p> <p>LB. 5.6 (Major)</p> <p>LB. 5.8 (Recom), LB. 5.9 (Recom)</p> <p>LB. 5.7 (Minor) ภายในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ สัตว์จะต้องมองเห็นซึ่งกันและกัน รวมทั้งลูกสัตว์ ด้วย</p>
<p>2. การจัดการฟาร์ม</p> <p>2.1 การจัดการโรงเรือนและอุปกรณ์ มีโรงเรือนพอเพียงตามวัตถุประสงค์ของการทำงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - สถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน อากาศถ่ายเทได้ดี ไม่อับชื้น มีการจัดการไม่ให้สัตว์พาหะนำโรคเข้าไปได้ - ไม่กำหนด - ไม่กำหนด - ไม่กำหนด - มีสถานที่เก็บเครื่องมือและอุปกรณ์เป็นสัดส่วน สะดวกในการปฏิบัติงาน และมีเครื่องมือ และอุปกรณ์เพียงพอ - อุปกรณ์ให้น้ำและอาหารมีจำนวนเพียงพอ แห่ง และสะอาด 	<p>เทียบเท่า</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>เทียบเท่า</p> <p>เทียบเท่า</p>	<p>LB. 4.3.3 (Major)</p> <p>LB. 4.3.4 (Major) อาหารสัตว์ผสมยาจะต้องมี การแยกเก็บจากอาหารทั่วไป และมีป้ายบ่งชี้ชัดเจน</p> <p>LB. 4.3.5 (Major) อาหารสัตว์ที่เป็นอาหารเฉพาะ หรืออาหารสัตว์ผสมยาจะต้องมีการบ่งชี้ และมีการแยกเก็บ</p> <p>LB. 4.1.10 (Major) หากมีการใช้ยาผสมในอาหารจะต้องมีการแยกการจัดเก็บ</p> <p>LB. 6.8 (Major) เน้นอุปกรณ์ทางสัตวแพทย์</p> <p>LB. 4.1.11 (Major), LB. 4.3.2 (Major)</p>

THAI G.A.P.	เปรียบเทียบ	GLOBAL G.A.P.
<ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดการโรงเรือน และบริเวณโดยรอบให้สะอาดไม่ให้เป็นที่แหล่งสะสมหรือเพาะเชื้อโรค แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค 	เทียบเท่า	LB. 1.2 (Minor)
<ul style="list-style-type: none"> - โรงเรือนมีการซ่อมบำรุงให้ใช้ประโยชน์ได้ดี มีความปลอดภัยต่อสัตว์และผู้ปฏิบัติงาน 	เทียบเท่า	LB. 1.1.1 (Minor)
<p>2.2 การจัดการฝูง</p>		
<ul style="list-style-type: none"> - คัดเลือกและจัดฝูงสัตว์ตามขนาดอายุและเพศ 	-	ไม่กำหนด
<ul style="list-style-type: none"> - มีการคัดเลือกจัดหาพันธุ์สัตว์เพื่อทดแทน 	เทียบเท่า	LB. 3.2 (Major) แต่ Thai G.A.P. ไม่ได้ระบุถึงมาตรฐานของแหล่งที่มาของสัตว์
<ul style="list-style-type: none"> - คัดสัตว์ที่มีลักษณะไม่ดี พิการหรือไม่สมบูรณ์ออกจากฝูง 	-	ไม่กำหนด
<p>2.3 การจัดการอาหารสัตว์</p>		
<ul style="list-style-type: none"> - อาหารหยาบและอาหารข้น ต้องมีคุณภาพดี มีคุณค่าทางอาหาร และเพียงพอับความต้องการ 	เทียบเท่า	LB. 1.1.2 (Recom)
<ul style="list-style-type: none"> - อาหารสำเร็จรูปต้องมาจากแหล่งที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ 	เทียบเท่า	LB. 4.1.2 (Major), LB. 4.1.4 (Major)
<ul style="list-style-type: none"> - ในกรณีผสมอาหารเอง วัตถุดิบที่ใช้ เช่น รำละเอียด ปลายข้าว กากถั่วเหลือง หรือส่วนเติมในอาหารต้องมีคุณภาพตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 	เทียบเท่า	LB. 4.1.3 (Major), LB. 4.1.7 (Major), LB. 4.1.8 (Major)
<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบคุณภาพอาหารที่ใช้อย่างสม่ำเสมอ 	เทียบเท่า	LB. 7.1.7 (Major), LB. 7.1.8 (Major)
<ul style="list-style-type: none"> - ทุ่ง กระ สอบที่ใส่อาหารต้องแห้งสะอาด 	เทียบเท่า	LB. 4.3.2 (Major)
<ul style="list-style-type: none"> - เก็บอาหารสัตว์ไว้ในโรงเรือนที่สะอาด มีการระบายอากาศได้ดี ปราศจากนก หนู แมลง และสัตว์อื่นที่อาจทำให้อาหารเสียหาย หรือเสื่อมคุณภาพ 	เทียบเท่า	LB.1.2.2 (Minor), LB.1.2.3 (Minor) LB. 4.3.1 (Minor)

THAI G.A.P.	เปรียบเทียบ	GLOBAL G.A.P.
<ul style="list-style-type: none"> - รถขนส่งอาหาร บริเวณที่ขนส่งอาหาร จะต้องแห้งและสะอาด - ไม่กำหนด - ไม่กำหนด 	<p>เทียบเท่า</p> <p>-</p> <p>-</p>	<p>LB. 1.3.1 (Major), LB. 1.3.2 (Major)</p> <p>LB. 4.1.6 (Major) โปรตีนที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์จะต้องได้มาจากพืช นม ไข่ หรือปลา (โปรตีนจากปลาไม่สามารถเลี้ยงในสัตว์เคี้ยวเอื้อง)</p> <p>LB. 4.1.9 (Recom.) โปรตีนที่ได้จากปลาจะต้องได้จากแหล่งที่ได้รับอนุญาต</p>
<p>2.4 การบันทึกข้อมูล</p> <ul style="list-style-type: none"> - การทำบันทึกข้อมูลทะเบียนประวัติหมายเลขประจำตัวสัตว์ - ในกรณีฟาร์มพ่อแม่พันธุ์ ให้บันทึกข้อมูลการเจริญเติบโต - บันทึกข้อมูลการใช้อาหาร เช่น การรับจ่ายอาหาร การใช้อาหาร การซื้ออาหารสัตว์ - บันทึกข้อมูลการรักษาโรค และดูแลสุขภาพ เช่น การรับจ่ายการใช้เวชภัณฑ์และสารเคมี การใช้วัคซีน การถ่ายพยาธิ การรักษาโรค การดูแลสุขภาพ - บันทึกข้อมูลบัญชีฟาร์ม เป็นการ ทำบัญชีตัวสัตว์ภายในฟาร์ม 	<p>เทียบเท่า</p> <p>-</p> <p>เทียบเท่า</p> <p>เทียบเท่า</p> <p>เทียบเท่า</p>	<p>LB. 3.3 (Major)</p> <p>ไม่กำหนด</p> <p>LB. 4.1.5 (Major), LB. 4.2.1 (Major), LB. 4.2.2 (Minor)</p> <p>LB. 3.6 (Major), LB. 6.6 (Major), LB. 7.1.4 (Major), LB. 7.2.1 (Major), LB. 7.2.2 (Major), LB. 7.2.3 (Major)</p> <p>LB. 3.4 (Minor), LB. 3.5 (Recom)</p>
<p>2.5 คู่มือการจัดการฟาร์ม</p> <ul style="list-style-type: none"> - คู่มือแสดงรายละเอียด การจัดการฟาร์ม แนวทางปฏิบัติ การเลี้ยง การจัดการอาหาร การดูแลสุขภาพ การป้องกันและรักษาโรค 	<p>เทียบเท่า</p>	<p>LB. 1.3.3 (Minor), LB. 7.4.5 (Minor)</p>
<p>2.6 การจัดการบุคลากร</p> <ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรภายในฟาร์มจะต้องมีการฝึกอบรมเรื่องการจัดการฟาร์ม การปฏิบัติการเลี้ยงสัตว์ การจัดการอาหาร การสุขาภิบาลฟาร์ม - มีสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม ทำหน้าที่ในการดูแลด้านการป้องกันโรค รักษาโรค และการใช้ยา 	<p>เทียบเท่า</p> <p>เทียบเท่า</p>	<p>LB.2, LB. 6.12 (Major), LB. 7.4.5 (Minor)</p> <p>LB. 6.1 ถึง LB.6.9 (Major), LB.6.10 (Minor), LB. 6.11 (Minor)</p>

THAI G.A.P.	เปรียบเทียบ	GLOBAL G.A.P.
<ul style="list-style-type: none"> - มีจำนวนแรงงานเพียงพอ - บุคลากรภายในฟาร์มต้องได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อป้องกันโรคที่สามารถติดต่อจากคนสู่สัตว์ เช่น วัณโรค - มีการพัฒนาบุคลากร โดยการ ฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีใหม่ๆ ในการปฏิบัติงานฟาร์มอย่างต่อเนื่อง <p>2.7 การควบคุมสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค ต้องมีระบบป้องกันและกำจัดสัตว์พาหะนำโรค เช่น สุนัข แมว นก หนู แมลงสาบ และแมลงวันอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - - <p>เทียบเท่า</p> <p>เทียบเท่า</p>	<p>ไม่ระบุ</p> <p>ไม่ระบุ</p> <p>LB.2, LB. 6.12 (Major), LB. 7.1.5 (Major), LB. 7.3.3 (Major), LB. 7.4.5 (Minor),</p> <p>LB. 1.2.1 ถึง LB. 1.2.4 (Minor)</p> <p>LB.6.18 (Recom.)</p>
<p>3. การจัดการด้านสุขภาพสัตว์</p> <p>3.1 การป้องกันและควบคุมโรค</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีระบบป้องกันเชื้อโรคเข้าสู่ฟาร์มโดยเฉพาะยานพาหนะและบุคคล - มีการจัดการสุขลักษณะที่ดีภายในฟาร์ม เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสะสมเชื้อโรค โดยฉีด พ่นยาฆ่าเชื้อโรค สารป้องกันกำจัดแมลง ทำความสะอาดโรงเรือน อุปกรณ์ และบริเวณ โดยรอบตามระยะเวลาที่เหมาะสม - สร้างภูมิคุ้มกันโรคตามโปรแกรมที่กำหนด รวมทั้งการกำจัดพยาธิภายในและภายนอก - การจัดการสัตว์ป่วย มีการแยกเพื่อรักษา - ไม่ใช้สารต้องห้ามหรือสารเร่งการเจริญเติบโต - กรณีเกิดโรคระบาด ให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499 และที่แก้ไขเพิ่มเติม - ตรวจโรคสัตว์ที่อาจติดต่อกับสัตว์ผู้คนเป็นประจำ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง 	<p>เทียบเท่า</p> <p>เทียบเท่า</p> <p>เทียบเท่า</p> <p>เทียบเท่า</p> <p>เทียบเท่า</p> <p>เทียบเท่า</p>	<p>LB.6.2 (Major)</p> <p>LB. 1.2</p> <p>LB.6.2 (Major)</p> <p>LB. 6.3 (Major), LB. 6.4 (Major)</p> <p>LB. 7.1.6 (Major)</p> <p>LB. 6.15 (Major)</p> <p>LB. 6.14 (Recom.)</p>

THAI G.A.P.	เปรียบเทียบ	GLOBAL G.A.P.
<p>3.2 การป้องกันและรักษาโรค</p> <ul style="list-style-type: none"> - อยู่ในความดูแลของสัตวแพทย์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย - การใช้ยาปฏิบัติตาม มอก. 7001-2540 และระเบียบที่เกี่ยวข้อง 	<p>เทียบเท่า</p> <p>เทียบเท่า</p>	<p>LB. 6.1 ถึง 6.9 (Major), LB. 6.11 (Major)</p> <p>LB. 6.5 (Major), LB.6.6 (Major), LB. 7.1.1 (Minor), LB. 7.1.2 ถึง LB. 7.1.5 (Major), LB. 7.1.10 (Major), LB.7.1.11 (Major), LB. 7.2.3 (Major), LB. 7.3.1 (Major), LB.7.3.2 (Minor), LB. 7.3.3 (Major), LB. 7.3.4 (Major), LB. 7.4.1 ถึง LB.7.4.5 (Minor)</p>
<p>4. การจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์</p> <p>ปฏิบัติตามระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการคุ้มครองและดูแลสวัสดิภาพสัตว์ เลี้ยง ณ สถานที่เลี้ยง ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เลี้ยงต้องตรวจสอบสัตว์อย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง เพื่อมั่นใจว่าสัตว์มีสุขภาพดี - ภายในโรงเรือนต้องสะอาดถูกสุขอนามัย จัดการพื้นที่ให้เหมาะสมกับจำนวนสัตว์ - ดูแลสัตว์ให้ได้รับอาหารอย่างทั่วถึง - ดูแลสัตว์ที่ได้รับบาดเจ็บ ป่วย หรือพิการ ควรได้รับการรักษาอย่างเร่งด่วน หากพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สมควรรักษาให้ทำลายทันทีเพื่อไม่ให้ทุกข์ทรมาน 	<p>-</p> <p>เทียบเท่า</p> <p>-</p> <p>เทียบเท่า</p>	<p>ไม่ได้กำหนด</p> <p>LB. 5.1 (Major)</p> <p>ไม่ได้กำหนด</p> <p>LB. 6.17 (Major)</p>
<p>5. การจัดการระบบน้ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดการระบบน้ำที่ดี น้ำสะอาดถูกสุขลักษณะ - น้ำที่ใช้ภายในฟาร์มต้องสะอาดไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์ น้ำมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานน้ำใช้ 	<p>เทียบเท่า</p> <p>เทียบเท่า</p>	<p>LB. 4.1.1 (Major)</p> <p>LB. 4.1.1 (Major)</p>

วิจารณ์

จากตารางการเปรียบเทียบการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มปศุสัตว์ของประเทศไทย (THAI G.A.P.) กับระบบประกันฟาร์มด้านปศุสัตว์ GLOBAL G.A.P. พบว่าข้อกำหนดหรือจุดที่ต้องควบคุมในจุดที่สำคัญซึ่งมีผลต่อคุณภาพของตัวสัตว์ของ THAI G.A.P. ส่วนใหญ่สอดคล้องกับ GLOBAL G.A.P. สำหรับข้อแตกต่างที่มีความสำคัญมีดังต่อไปนี้

THAI G.A.P. มีข้อกำหนดเรื่องทำเลที่ตั้งของฟาร์ม โดยกำหนดให้ต้องอยู่ในทำเลที่ดี การคมนาคมสะดวก น้ำไม่ท่วมขัง ห่างจากแหล่งปนเปื้อนของสิ่งที่เป็นอันตรายทางกายภาพ ทางเคมี และทางชีวภาพ ห่างจากแหล่งชุมชน แหล่งน้ำสาธาธารณะ โรงฆ่าสัตว์ และตลาดนัดค้าสัตว์ ซึ่งการมีข้อกำหนดดังกล่าว มีจุดประสงค์เพื่อลดความเสี่ยงอันจะเกิดอันตรายจากสิ่งดังกล่าวต่อตัวสัตว์ และยังเป็น การลดผลกระทบของกลิ่นจากฟาร์มปศุสัตว์ต่อชุมชน และไม่ทำให้แหล่งน้ำเน่าเสียซึ่งเป็น ผลมาจากการปล่อยน้ำเสียจากการเลี้ยงปศุสัตว์ลงแหล่งน้ำสาธาธารณะ สำหรับ GLOBAL G.A.P. มีข้อกำหนดในเรื่องสถานที่ตั้งของฟาร์มจะมุ่งเน้นที่สภาพภายในฟาร์ม การปลูกพืชอาหารสัตว์ ความปลอดภัยของระบบไฟฟ้า การใช้สารเคมีที่มีการสัมผัสกับตัวสัตว์ และการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีตามข้อ LB.1.1.1 ถึง LB.1.1.7

GLOBAL G.A.P. เน้นระบบการผลิตที่มีคุณภาพ ตลอดห่วงโซ่ของการผลิตโดยเน้นตั้งแต่พืชอาหารสัตว์ อาหารสัตว์ พันธุ์สัตว์ โรงผลิตอาหารสัตว์ จะต้องได้มาจากแหล่งที่ได้รับการรับรองระบบคุณภาพที่มีมาตรฐานเท่าเทียมกัน เพื่อกำหนดผลิตปศุสัตว์ที่มีคุณภาพ สำหรับ THAI G.A.P. ในส่วนของพืชอาหารสัตว์ พันธุ์สัตว์ยังไม่มีการกำหนดคุณลักษณะที่ชัดเจน ส่วนในเรื่องอาหารสัตว์ได้มี ข้อกำหนดว่าคุณภาพอาหารสัตว์จะต้องมาจากแหล่งที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาหารสัตว์ที่มีผลบังคับใช้ในขณะนั้น ซึ่งในขณะนี้การควบคุมระบบการผลิตอาหารสัตว์ในประเทศไทยได้มีการพัฒนาให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยโรงงานผลิตอาหารสัตว์จะต้องได้รับการรับรอง G.M.P. และ HACCP จากกรมปศุสัตว์หรือหน่วยงานที่เป็นที่ยอมรับ

GLOBAL G.A.P. ข้อกำหนดเน้นการควบคุมอันตรายตั้งแต่ทางกายภาพ ทางเคมี และทางชีวภาพ ทางเคมี ตัวอย่างเช่น GLOBAL G.A.P. เน้นในเรื่องยาที่ผสมในอาหารสัตว์จะต้องมีการจัดการที่ดีเพื่อป้องกันการปนเปื้อนข้าม ตามข้อกำหนด LB.4.3.4 อาหารสัตว์ผสมยาจะต้องมีการแยกเก็บจากอาหารทั่วไปและมีป้ายบ่งชี้ชัดเจน LB.4.3.5 อาหารสัตว์ที่เป็นอาหารเฉพาะหรืออาหารสัตว์ผสมยาจะต้องมีการบ่งชี้และมีการแยกเก็บและ LB.4.1.10 หากมีการใช้ยาผสมในอาหารสัตว์จะต้องมีการแยกเก็บ สำหรับทางกายภาพ ตัวอย่างเช่น ข้อกำหนด LB.6.9 กำหนดให้มีวิธีปฏิบัติงานในการควบคุมเข็มีที่หักที่ยังคงค้างอยู่ในตัวสัตว์สำหรับทั้ง 4 ข้อกำหนด THAI G.A.P. ไม่ได้กำหนดไว้ แต่ในทางปฏิบัติข้อกำหนดทั้ง 4 ข้อเป็นหน้าที่รับผิดชอบของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มในการปฏิบัติงานให้ครอบคลุมหัวข้อดังกล่าว อย่างไรก็ตาม หาก THAI G.A.P. ได้กำหนดข้อกำหนดทั้ง 4 ข้อเพิ่มเติมในระเบียบจะมีผลทำให้เป็นจุดที่ต้องควบคุมที่มีการตรวจประเมินได้ชัดเจนตามข้อกำหนด ทำให้มาตรฐานสร้างความมั่นใจขึ้นอีกระดับหนึ่ง

GLOBAL G.A.P. เน้นการควบคุมคุณภาพด้านการตรวจย้อน ตั้งแต่ระดับตัวสัตว์ตามข้อกำหนด LB.3 แหล่งที่มาของปศุสัตว์ การบ่งชี้ตัวสัตว์ และการตรวจย้อน ด้านอาหารสัตว์ตาม LB.4.2 บันทึกรายการอาหารสัตว์ ด้านการใช้ยาตาม LB.6.6 LB.7.1.4 LB.7.2 ซึ่งข้อกำหนดดังกล่าวสอดคล้องกับ THAI G.A.P. หัวข้อการบันทึกข้อมูล และนอกจากนี้กรมปศุสัตว์ได้ออกระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยระบบการตรวจย้อนกลับของสินค้าปศุสัตว์ พ.ศ.2546 ซึ่งสอดคล้องกับข้อกำหนดจุดที่ต้องควบคุมของ GLOBAL G.A.P. ดังกล่าว

GLOBAL G.A.P. ข้อ LB.6.11 กำหนดให้มีการคัดสัตว์ส่งโรงฆ่าสัตว์ จะต้องอยู่ภายใต้ความควบคุมดูแลของบุคคลที่รับผิดชอบ ข้อนี้ไม่มีในข้อกำหนดของ THAI G.A.P. แต่ในทางปฏิบัติการดูแลสุขภาพสัตว์ก่อนส่งโรงฆ่าเป็นหน้าที่ของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มและสัตว์ ที่จะส่งโรงฆ่าเพื่อการส่งออก กำหนดให้จะต้องมีการตรวจสุขภาพสัตว์ ณ ฟาร์มก่อนส่งโรงฆ่าสัตว์ โดยแจ้งเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ และมีการสุ่มเก็บตัวอย่างอาหารสัตว์ เพื่อตรวจสอบสารต้องห้ามหรือสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค

GLOBAL G.A.P. ข้อ LB.6.16 กำหนดให้มีการคัดเลือกสายพันธุ์สัตว์ที่มีความทนทานต่อความเครียด สัตว์พาหะหรือโรค ข้อนี้ไม่มีข้อกำหนดของ THAI G.A.P. แต่โดยทั่วไปเจ้าของฟาร์มจะมีการคัดเลือกสายพันธุ์ที่เหมาะสมที่จะเลี้ยงและเจริญเติบโต หรือให้ผลผลิตที่ดีในการเลี้ยงอยู่แล้ว

GLOBAL G.A.P. ข้อ LB.7.1.9 กำหนดให้เกษตรกรที่ส่งสินค้าไปยุโรปจะต้องมีหลักฐาน แสดงถึงการตกค้างที่ไม่เกินค่ามาตรฐานที่กำหนด ข้อนี้ไม่มีในข้อกำหนดของ THAI G.A.P. แต่ในทางปฏิบัติสินค้าปศุสัตว์ที่จะส่งออก ได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของลูกค้าทุกประการ

GLOBAL G.A.P. ได้มีข้อกำหนดด้านการเคลื่อนย้ายสัตว์ THAI G.A.P. ไม่ได้กำหนดไว้ แต่ในทางปฏิบัติการเคลื่อนย้ายสัตว์ กรมปศุสัตว์ ได้ออกระเบียบว่าด้วยการอนุญาต การตรวจโรคและการทำลายเชื้อโรคในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักร พ.ศ.2546 ซึ่งสอดคล้องกับ GLOBAL G.A.P. ข้อ LB.3.1, LB 3.7 และ LB.9.1

ข้อกำหนด THAI G.A.P. กำหนดให้ไม่ใช้สารต้องห้าม หรือสารเร่งการเจริญเติบโต ซึ่งสอดคล้องกับ GLOBAL G.A.P. ข้อ LB.7.1.6 และนอกจากนี้ยังมีประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในการห้ามใช้สารเร่งการเจริญเติบโตตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดชื่อ ประเภท ชนิดหรือลักษณะของวัตถุที่ เต็มในอาหารสัตว์ที่ให้เป็นส่วน นผสมในการผลิตอาหารสัตว์เพื่อขายตลอดจนอัตราส่วนหรือปริมาณที่ให้อาหารหรือห้ามมิให้อาหารสัตว์นั้นเกินกำหนด (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2546

GLOBAL G.A.P. LB 9.2, 9.3 และ 9.4 เป็นข้อกำหนดด้านการขนส่งและการบรรจุสัตว์ THAI G.A.P. ไม่ได้กำหนดไว้ แต่ในทางปฏิบัติให้ปฏิบัติตามระเบียบกรมปศุสัตว์ที่เกี่ยวข้อง เช่น ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการคุ้มครองและดูแลสวัสดิภาพสัตว์ปีกระหว่างการขนส่ง พ.ศ.2542 ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการคุ้มครองและดูแลสวัสดิภาพสุกรระหว่างการขนส่ง พ.ศ.2544 และระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยมาตรฐานการขนส่งสัตว์ปีก พ.ศ.2552 ซึ่งครอบคลุมข้อกำหนดดังกล่าว